

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi K.R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy o sygn. IV K 700/07, po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 maja 2026 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

K.R. (dalej: „Skarżąca”) pismem oznaczonym datą 11 października 2025 r. wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wnosząc o: stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy, IV Wydziałem Karnym w sprawie ze skargi z 25 sierpnia 2018 r. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 21 stycznia 2008 r., sygn. IV K 700/07 doszło do przewlekłości postępowania; zalecenie podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty, odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie; przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz Skarżącej kwoty 20 000 zł.

W uzasadnieniu Skarżąca wskazała, że 28 sierpnia 2018 r. złożyła do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy skargę o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy IV Wydziału Karnego z dnia 21 stycznia 2008 r., IV K 700/07 i od tego czasu – zdaniem Skarżącej –

sprawa pozostaje nie załatwiona. Podniosła, że dotychczas sąd nie dokonał żadnej czynności w sprawie.

Postanowieniem z dnia 26 marca 2026 r., IV S 2/26 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę w przedmiocie skargi Skarżącej na przewlekłość postępowania o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, IV K 700/07 przekazał Sądowi Najwyższemu jako sądowi właściwemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t. j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania” lub „u.s.p.p.”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego. W konsekwencji uznać należy, że sprawa o rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania nie jest „sprawą” w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego: z 22 listopada 2022 r., I NSP 266/22, z 29 stycznia 2025 r., I NSP 466/24).

Z analizy akt sprawy, pomimo wyraźnego wskazania w *petitum* skargi na przewlekłość postępowania, że dotyczy ona „postępowania przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy” jednoznacznie wynika, że wniesiona skarga dotyczy

postępowania przed Sądem Apelacyjny w Gdańsku w sprawie II AKo 257/18, które zainicjowane zostało wnioskiem o rozważanie wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IV K 700/07. Jak wskazano powyżej, skarga na przewlekłość postępowania w postępowaniu w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego jest niedopuszczalna.

Podkreślenia wymaga, że postępowanie w sprawie z wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 stycznia 2008 r., IV K 700/07 toczące się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku, II AKo 257/18 zostało zakończone zarządzeniem z dnia 5 października 2018 r.

W powyższych okolicznościach Sąd Najwyższy, stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., pozostawił skargę bez rozpoznania.

[a.ł]

Paweł Księżak